

18. Evangelitzar: la missió de tot cristià

«El Regne de Déu és a prop vostre»

(*Lucas 10,9*)

Text bíblic

El Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar. Els deia:

«La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa, digueu primer: Pau en aquesta casa. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa.

Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: El Regne de Déu és a prop vostre. Però si entreu en una població i no us acullen, sortiu a les places i digueu: Fins i tot la pols del vostre poble que se'ns ha encastat als peus, ens l'espolem i us la deixem.

Però sapigueu això: el Regne de Déu és a prop!». (Lluc 10,1-11).

Anem a fons

Jesús fa camí cap a Jerusalem, deixa la seva terra de Galilea i va a acomplir el seu destí. Travessa la regió de Samaria i allí no el volen acollir precisament perquè puja a la ciutat Santa. Decideix enviar davant seu emissaris, que tenen com a missió anunciar la bona nova de l'arribada del Salvador: són els setanta-dos que Jesús envia als pobles on té previst anar.

És el primer anunci de la presència del Senyor: aviat vindrà a visitar el poble i parlarà del Regne de Déu que està començant. Aquest primers enviats són una mostra de la primera Església que inicia l'evangelització. La feina és molta, el text la compara amb una «collita abundant», i els cridats a fer-la són pocs. La crida demana condicions: deixar les coses que ens poden distreure (bossa, sarró...), dedicació exclusiva (no us atureu...), decisió i valor (ovelles enmig de llops...), confiança (quedeu-vos en aquella casa), senzillesa (menjant i bevent el que tinguin), treball (anunci del qui ve, de Jesús), acceptació de la voluntat de Déu (no aneu de casa en casa).

El do de Déu el reben tant els que l'anuncien, com els vilatans que l'escolten, i s'expressa de diferents maneres: en la pau que es transmet, en els miracles que curen, en l'alegria de la bona nova anunciada. «El Regne de Déu és a prop vostre».

Pels sords a la crida, la realitat és diferent: perden l'oportunitat d'obrir-se a Déu i a rebre'l en la seva vida,

i opten per restar en la seva vida petita, en la foscor i el tancament. Malgrat aquesta tria, els deixebles no els neguen l'anunci: el Regne de Déu és a prop.

Aquest text és preciós i molt aclaridor pels que sentim la crida de Jesús a seguir-lo. Si donem un cop d'ull al nostre voltant, al nostre poble, ciutat o comarca, veiem una situació semblant. Molts joves com nosaltres no saben que el Senyor ve a visitar-los. Nosaltres som els encarregats de fer aquest anunci, cada cristià, pel baptisme, és enviat a evangelitzar, no necessitem grans preparacions, ni equipatges pesats o bé grans estudis. Jesús ens convida senzillament a posar-nos en camí, a adreçar-nos a les persones que ens envolten, a parlar i conviure amb tothom, serà el nostre testimoni de vida i de fe el que serà efectiu. Es tracta doncs de despertar, regar i fer créixer aquella petita llavor de fe que Déu ha plantat dins nostre.

Per fer-ne vida

1. ¿Som conscients que Jesús ens envia també a nosaltres?
2. ¿Amb quines eines compteu ara per realitzar la vostra missió? (Experiència en revisió de vida, estudis, coneixements bíblics...).
3. Quan estem amb altres joves del nostre entorn, ¿donem testimoni de la nostra fe?
4. ¿Anunciem, amb la nostra vida i amb el nostre testimoni, que som cristians compromesos?

Pregària

Ahir, Senyor, vaig sentir que la meva boca era la teva,
que el meu testimoni sorgia i s'escampava.

No va ser difícil parlar amb els del meu voltant,
amb els amics, amb els companys de feina o d'estudis.

Avui, Senyor, he sentit que la meva boca és la teva.

He parlat amb joves que no coneixia, eren d'un altre
poble.

M'han demanat el meu testimoni, i els l'he donat.

La llavor que tu has sembrat, l'he vista en els seus ulls.

Demà, Senyor, la meva boca serà la teva.

Em crides a deixar el meu grup de tota la vida,

a iniciar un nou camí lluny dels amics.

Fes que el meu pas sigui ferm i la teva veu em guïi.